
betekenis van de doop - SHK

Door: **Tim Vreugdenhil**

Datum: **maart 2006**

Plaats: **Amstelveen**

Onderwijs over de betekenis van de doop

Op zondag 19 maart 2006, bij de bediening van de doop aan Cynthia Cornelisse, en aan Thomas Been (zoon van Jaco en Karen Been-Ravesloot). Verder doet in deze dienst Irene Burger belijdenis van haar geloof en legt Jeroen van 't Wout de belofte van toewijding af.

Cynthia, Jeroen, Irene, Jaco en Karen (als ouders van Thomas)

Jullie zijn hier vandaag in de kerk gekomen om voor God en zijn gemeente een belofte af te leggen, waarmee jullie je verbinden aan God te midden van de gemeenschap van de Stadshartkerk. Met ieder van jullie is God een eigen weg gegaan. Cynthia heeft God de afgelopen tijd leren kennen en verlangt ernaar om het teken van de doop te ontvangen. Jaco en Karen hebben de doopbediening gevraagd voor hun zoon Thomas. Irene is als kind gedoopt en wil graag daarvoor de verantwoordelijkheid nemen en belijdenis doen van haar geloof. Jeroen was lid van de Christelijke Gereformeerde Kerk in Lisse, waar hij enkele jaren geleden belijdenis heeft afgelegd. Hij zal vandaag toewijding aan onze gemeente beloven.

Inleidende woorden

Dat wij in deze gemeente mensen dopen, zien we als het uitvoeren van de opdracht die Jezus ons heeft gegeven: *Maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en van de Zoon en de heilige Geest en hen te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie heb opgedragen.* (Matteüs 28,19-20) Als wij straks dus zowel Cynthia als Thomas besprenkelen met water, is dat het symbool dat hun leerling zijn van Jezus vandaag begint, omdat zij worden opgenomen in de school van Jezus Christus, de christelijke gemeente. Zoals bij elke opleiding is dat niet een zaak van één dag, maar moeten zij in dit onderwijs nog enorm groeien. Cynthia kan voor zichzelf spreken, Thomas nog niet, vandaar dat de belofte voor hem vandaag wordt gedaan door zijn ouders omdat zij het als hun verantwoordelijkheid zien om hem in het onderwijs van Jezus op te voeden. Irene spreekt uit dat zij in de afgelopen periode naar God toegegroeid is en dat binnen de gemeente van de Stadshartkerk verder wil doen, en ook Jeroen belooft verder te willen groeien in geloof in deze gemeente.

Over het teken van de doop

De doop – het kopje ondergaan in water en weer boven komen – was in Jezus' tijd een algemeen bekend ritueel. Iedereen verstond de symboliek van ondergaan en bovenkomen en interpreteerde dat als ergens mee ophouden en dan een nieuw begin maken, als ergens vies van zijn en schoongemaakt worden, en ten diepste als sterven en opstaan. Zo verstaat de christelijke kerk de doop ook vandaag.

In de eerste plaats symboliseert de doop het einde van het oude leven. Bij de doop komt sterk tot uitdrukking dat mensen in feite al dood zijn op het moment dat ze geboren worden. Naast alle goeds wat over het leven te zeggen valt, erkent de gemeente van Jezus dat dit leven een voortdurende worsteling is met fouten, gebreken, schuld, angst en schaamte. Het staat in alle opzichten ver af van een leven zoals God dat in gedachten had, toen hij de eerste mens maakte. Het leven zou voor mensen een treurig gebeuren zijn

– en veel moderne filosofen hebben dat ook letterlijk zo onder woorden gebracht – als niet juist de doop een belofte is dat dit gebroken leven ten onder gaat. De bijbel gebruikt daarvoor de uitdrukking dat er een oude mens sterft.

In de tweede plaats symboliseert de doop de start van een nieuw leven. Wij dopen in de Stadshartkerk volwassenen, maar daarvan afgeleid ook kinderen, omdat de bijbelse leer over de doop inhoudt dat de vernieuwing in een mensenleven in Gods ogen niet vroeg genoeg kan beginnen. Het is niet maakbaar, maar het wordt ons door God geschonken. Dat nieuwe leven is een leven van vergeving en genezing, van hoop en kracht en van verwachting. Het is het leven dat God op het oog had, toen hij de mens maakte naar zijn beeld en gelijkenis. De doop is een belofte (en bij God is een belofte 100% gegarandeerd) dat dit nieuwe leven aan Cynthia en ook aan Thomas wordt geschonken. De bijbel gebruikt daarvoor de uitdrukking dat er een nieuwe mens opstaat.

Wie dit kan volgen, beseft dat elke doopbediening een groot feest is en nog belangrijker dan de vreugde om de geboorte van een nieuw mensenleven op zichzelf. Cynthia en Thomas sterven in Jezus' dood en staan ook met hem op in een nieuw leven. En omdat de bijbel leert dat deze wedergeboorte zowel een belangrijk markeringsmoment als ook een doorgaand proces is, horen we ook in het ja-woord van Irene en Jeroen een herinnering aan de dag van hun doop. Zij beloven vandaag opnieuw dat zij nieuwe mensen willen worden, die steeds meer gaan lijken op Jezus Christus zelf.

Over Gods belofte in de doop

De symboliek van de doop (sterven en opstaan) is niet te vatten, behalve voor wie begrijpt en belijdt dat de drie-enige God in het leven van mensen geschiedenis maakt.

Als wij gedoopt worden in de naam van de Vader, gebeurt er wat Jezus indrukwekkend onder woorden brengt in zijn gelijkenis van de verloren zoon. Verloren zonen en dochters, mensen die van nature losgeraakt zijn van God, komen thuis en worden door hun Vader in de armen gesloten. God de Vader belooft zijn kinderen heel hun leven te helpen in alles waar zij hulp voor nodig hebben, hen te zegenen en lief te hebben, en vol verwachting op de uitkijk te staan op al die momenten dat zij van hun kant vergeten wie hun Vader is.

Als wij gedoopt worden in de naam van de Zoon, worden we verbonden aan Jezus, de mens uit Nazaret die tegelijk Gods Zoon is en die zichzelf de weg, de waarheid en het leven noemt. Niemand komt tot de Vader dan door hem. (Johannes 14,6) Dat wij welkom zijn bij God, is volgens de bijbel alleen mogelijk omdat Jezus het leven leidde dat ik had moeten leiden (de volmaakte relatie met God) en de dood stierf die ik had moeten sterven (de totale afwezigheid van een relatie met God) en dat Hij dat plaatsvervangend deed voor alle mensen van alle tijden. De doop markeert het begin van deze verbintenis. Wij worden gedoopt in Jezus' dood en staan met hem op in een nieuw leven. Wie deelt in Jezus' dood, deelt ook in zijn opstanding. (Romeinen 6,5)

Wanneer wij gedoopt worden in de naam van de Heilige Geest, belooft de Geest van God dat Hij in ons wil wonen, met als doel ons vast te verbinden aan Jezus. Zo wordt ons leven een groeiproces, waarin we steeds meer zien dat we veel zondiger zijn dan we dachten en tegelijk door de kracht van Jezus Christus tot veel meer in staat dan we hoopten. Door de werking van de heilige Geest wordt het mogelijk om te doen wat Jezus ons heeft geleerd: het liefhebben van de Heer onze God met heel ons hart en heel onze ziel en heel ons verstand, en het liefhebben van onze naaste als onszelf. (Matteüs 22,37-40) Gedreven door Gods Geest wordt dit aardse leven doelgericht en dat doel is: er bij te zijn in de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem dat op een dag zal neerdalen, waar wij voor altijd met God zullen zijn.

De doop is een zichtbaar teken van Gods belofte en waar het water meteen opdroogt, gaat Gods belofte mee tot in eeuwigheid. Het is genoeg voor heel ons leven, een bron van kracht en vreugde, een troost in tijden van twijfel en aanvechting, het enige en effectieve geneesmiddel tegen de ziekte van de dood (Maarten Luther).

Vragen

Cynthia, Jaco en Karen (voor Thomas), Irene en Jeroen,

Jullie hebben gehoord dat de doop geen menselijke uitvinding is, maar door God is ingesteld, omdat Hij met jou, Cynthia, vandaag een verbond wil sluiten, en dat ook, Jaco en Karen, met jullie zoon Thomas wil doen. Irene en Jeroen, jullie denken op dit moment terug aan het moment dat God met jullie zijn verbond is begonnen en jullie willen dat van jullie kant vandaag sluiten en vernieuwen. Willen jullie nu antwoord geven op de volgende vragen.

1. Belijden jullie dat de doop uit twee aspecten bestaat: ondergaan en opstaan, en dat die twee kanten betrekking hebben op jullie zelf (Cynthia, Jeroen, Irene) en op jullie kind (Jaco en Karen). Namelijk dat je als mens van jezelf in dit leven slechts kunt ondergaan en niet meer opstaan, maar dat je in verbondenheid met Jezus wilt sterven aan je zonde en opstaan in zijn kracht. En dat jij daarom vandaag
 - als lid van deze gemeente gedoopt wilt worden (Cynthia)
 - je zoon als lid van deze gemeente wilt laten dopen (Jaco en Karen)
 - je geloof in God in deze gemeente wilt belijden (Irene)
 - je toe wilt wijden aan God in deze gemeente (Jeroen)
2. Geloven jullie de leer van de bijbel, van het Oude en van het Nieuwe Testament, samengevat in de apostolische geloofsbelijdenis en hier in de Stadshartkerk onderwezen en verkondigd, en belijden jullie dat dit te midden van alle wereldbeschouwingen, ideeën en religies de ware en enige leer van de verlossing is?
3. Geloven jullie, nu jullie door doop, belijdenis en belofte van toewijding toetreden tot de gemeenschap van de Stadshartkerk, dat God jullie vandaag aan deze gemeente toevoegt als levende stenen voor de bouw van dit geestelijk huis? En beloven jullie in afhankelijkheid van God en met inzet van jullie gaven eraan mee te werken dat de Stadshartkerk steeds meer een plaats wordt waar God woont door zijn Geest?

Wat is hierop jullie antwoord?

